

forrás

A Győri Evangélikus Egyházközség időszaki kiadványa

2024 karácsony

A sötétség félelmetes, különösen zivataros időben. Autóban utazva a kocsi fénye ugyan szűkösön megvilágítja az előttünk lévő utat, de mégis alig látunk valamit. Döbbenetes látvány, amikor az égbolton váratlanul végigcikázik egy hatalmas villám. Mindaz, amit a sötétség leple addig teljesen eltakart a szemünk elől, hirtelen egy pillanatra előbújik, láthatóvá válik, aztán újra eltűnik.

A szentesti prófécia a villámláshoz hasonlítható. Váratlanul, egy pillanatra láthatóvá válik a láthatatlan. Bár arra nincs idő, hogy mindent részletesen megfigyeljen az ember, arra viszont elég, hogy tudatosítsa bennünk azt, hogy van ott is valami, ahol addig nem láttunk semmit.

A sötétség nyomasztóan hat ránk fizikailag és lelkileg is. A tudósok összefüggést találtak a világosság hiánya és a depresszió között. Nem véletlenül ünnepelték már az ősi kultúrákban és a rómaiaknál is a téli napfordulót, amikor végre megfordul az egyre nyomasztóbb trend.

A hitvalló ősök, akik Jézus Krisztus születésének ünnepét erre az időszakra tették, megértették a lényegét. A felkelő napnál, amely győzelmet arat a sötétség felett, sokkal nagyobb győztes az, aki Betlehemben született. Ő a fizikai homálynál sokkal nagyobb hatalom, a bűn és a halál felett aratott győzelmet. „A halál árnyékának völgyén lakókra világosság ragyog” – írja Ézsaiás próféta (Ézs 9,1).

A prófécia az egyszerű sanyargatók és az intézményes elnyomók feletti győzelemről is beszél, amikor a hátat verő bot

Ragyogó kilátások

összetörését, a dübörögve menetelő csizmák, valamint a véráztatta köpönyegek elégetését említi. Megdöbbenő, hogy ez az ősi szöveg mennyire aktuális. Mennyi erőszak van a mi világunkban is. Családi perpatvaroktól a párkapcsolati erőszakon át, a munkahelyi visszaéléseken keresztül az iskolai lövöldözésekig mennyi mindent látunk és hallunk... Testvéreink támadnak egymásra, és gyilkos háborúk folynak a világ számos országában.

A prófécia az elnyomás eszközeinek, a tárgyi feltételeknek a kiiktatását vizionálja.

Az első lépés az erőszak megfékezéséhez az lehetne, amit a prófécia mond, hogy a tüzet ne tápláljuk kívülről. Az elnyomás eszközeit ki kéne venni az erőszakoskodók kezéből. Az ördögi körből azonban azért nem sikerül kilépni, mert a földi békét nagyobb és erősebb fegyverekkel, az elrettentés erejével szeretnék megteremteni.

Ézsaiás a Békesség Fejedelméről jövendölt. A felvillanított prófétai ígélet hitünk szerint Jézus Krisztus születésében, Betlehemben vált valósággá.

Lukács evangélista szerint Betlehem mezején pásztorok éjszakáztak a szabad ég alatt. Váratlanul nagy világosság ragyogott fel. Nem villámlás volt, hanem angyalok jelentek meg. Köszöntésük az Isten szándékát és az érkező küldetését is jelzi: „...a földön békesség, és az emberekhez jóakarát” (Lk 2,14).

A pásztorok elmentek, és megtalálták Mária, József, és a jászolban fekvő gyermeket, akiben Isten békessége jött el a világba.

Jézus – már felnőttként – egyszer ezt mondta tanítványainak: „Békességet hagyok nektek, az én békességemet. Nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, és ne is csüggedjen.” (Jn 14,27)

Az Ő békessége más, mint amiben az emberek gondolkodnak, de több annál is, mint amit a prófétai vízió jelez. Nem a fegyverek kiiktatásáról, hanem a szív megváltoztatásáról szól.

Jézus világosságot, szabadságot és a békességet hozott a földre, bár másként, mint ahogy azt az emberek várták. A tökéletes világosság, szabadság és béke ugyan majd az Ő országában teljesebbé válik, de részlegesen már itt is ízelítőt kaphatunk belőle.

Ragyogjon ránk most karácsonykor is!

Szemerei János
püspök

Nyolcvan esztendővel ezelőtt, 1944. május 7-én szentelte fel Kapi Béla dunántúli egyházkerületi püspök a nádorvárosi evangélikus templomot. A kerek évforduló apropóján indított cikksorozat első része az építést megelőző évek előkészítő munkálatait kívánja bemutatni.

Nádorvárosi evangélikus templomunk – Az ötlettől az első kapavágásig

1921 tavaszán Rogáts Ferenc vezetésével számos nádorvárosi hívő hozta javaslatba Nádorváros központjában egy új, második templom, mellette pedig egy gyülekezeti ház felépítését. Az ötlet felvetői ekkorra már meg is indították a gyűjtést az új templom felépítésére. Ennek kapcsán arra kérték az egyházközség vezetőségét, hogy létesítsen a célra alapot, illetve gondoskodjon megfelelő építési telekről. Az egész gyülekezetre kiterjedő, hivatalos gyűjtés végül 1921 nyarán indult meg. Ekkor már a célt az képezte, hogy a templom és a gyülekezeti ház mellett iskola is létesüljön Nádorvárosban.

Nem véletlen, hogy ezekben az esztendőkből fogalmazódott meg az új templom felépítésére vonatkozó vágy. Az igényt elsősorban Győr, a vasúttól délre eső részének dinamikus fejlődése, növekedése tette egyre indokoltabbá. A város közgyűlése – a gyülekezet kérelmére – 1923. december 19-i ülésén a nemes célra ingyen telket biztosított az evangélikus egyházközség részére. A felajánlott, 1800 négyszögöl nagyságú telek a Zrínyi utcai kórháztól nyugatra, az egykori barakkok helyén állt. Elvi átadására azzal a kikötéssel került sor, hogy azon 10 éven belül megindul az építkezés. A fenti kikötés miatt 1924-ben a gyülekezet buzgó magjai fokozták a gyűjtéssel kapcsolatos erőfeszítéseket, valamint erre a célra került felajánlásra évről-évre húsvét vasárnapjának offertóriumára. Azonban a kitartó lelkesedés ellenére – anyagi okok miatt – 1926-ra megakadt az építkezés ügye, s bizonytalan időre a tervet fel is függesztették.

A nádorvárosi telek hasznosításának ügyében 1929 nyarán történt újabb előrelépés. Ekkor Oberländer Sándor műépítész készített átfogó terveket a gyülekezet által megfogalmazott igényekhez igazodva. Alapvetően az ekkor született elképzelések nem is templomépítéssel számoltak. Sokkal inkább egy többfunkciós gyülekezeti közösségi tér megalkotását tűzték ki célul. Ennek érdekében egy 200 m²-es imaterem, egy 60 m²-es

oktatási célú helyiség, egy kisebb tanítói szoba, emellett egy háromszobás lelkészlakás, egy különálló irodahelyiség és egy egyszobás szolgálakás megépítését vették tervbe. A célra segílyt igényeltek a népjóléti minisztériumtól, valamint a várostól, illetve ismét gyűjtést szerveztek. Még ugyanebben az évben felmerült, hogy mivel a gyülekezet vezetősége előnyösebbnek vélné, ezért telekcserét fogtak kezdeményezni a városnál, s a Fecske utca és Külső Baross út sarkán lévő 1600 négyszögöl méretű telket kérik inkább céljaikra.

Az építkezés azonban továbbra sem indult meg, így a 10 éves határidő lejártának közeledtével szükségessé vált kérelmezni annak kitolását. Az időkedvezményt a gyülekezet meg is kapta, a város 1933 decemberében újabb 10 év türelmi időt adott. Tette ezt márcsak azért is, mivel az eredetileg felajánlott területen még mindig álltak a kórházi barakkok, s azok azonnali lebontását a város továbbra sem vette tervbe.

Újabb eseménytelen éveket követően, 1938 tavaszán az a döntés született, hogy az ambiciózus terv egy részének megvalósítását – lelkészlakás, iskolaépü-

let – elhalasztják, s csupán – az imaterem helyett – egy templom felépítésére fognak koncentrálni. A segílyek kérésén, s az önkéntes adományok gyűjtésén túl rendkívüli egyházi adót vetettek ki minden egyháztagra az elkövetkezendő öt esztendőre, melynek összegét a rendes egyházi adó 20%-ában állapították meg. Az építkezést 100.000 pengős költségvetéssel képzelték megvalósítani. 1939 novemberéig a célra kerekén 30.000 pengő gyűlt össze. A viszonylag csekély összeg ellenére – tanulva az első világháborút követő hatalmas mértékű inflációból – a gyülekezet mielőbb bele kívánt vágni az építkezésbe.

Éppen ezért meghívásos pályázat keretében felkértek három jó hírnévnek örvendő műépítést, a győri Lakatos Kálmánt, a budapesti Sándy Gyulát és a miskolci Szeghalmy Bálintot, hogy tervezzenek 500 fő befogadására alkalmas templomot a telekre. Ekkor született döntés arról is, hogy az építkezést a már 1929-ben felmerült telekcseréjévé, a kórház keleti oldalán szabadon álló területen fogják megkezdeni.

1940. május 16-án a tervezett munkálatok céljára a város 40.000 pengő segílyt szavazott meg, melyet 8 év alatt, 5000 pengős részletekben kívánt folyósítani 1941-től kezdődően. Az így kilátásba helyezett támogatással együtt már 76.000 pengő állt rendelkezésre a kivitelezés megindításához. A részlettervek kidolgozásával a nyertes pályázatot benyújtó Sándy Gyulát bízták meg. A kivitelezési munkálatok zömét Káldy Barna nyerte el, az első körben kiírt részfeladatok kapcsán ez alól egyedül a tetőfedési munkák képeztek kivételt, melyek elvégzését Szalay János cserepesmesterre kívánták bízni.

Az első szimbolikus kapavágásra, s ezzel a tulajdonképpeni építkezés megindulására végül 1940. június 23-án kerülhetett sor.

Dr. Világi Dávid
történész, levéltáros

„Miből lesz a cserebogár” vagy akár a lelkész

Először arról volt szó, hogy egy riportot készítek a nem régen nyugállományba vonult lelkész testvéremmel, Jánosa Attilával. De, amikor elküldtem neki a kérdéseket, akkor én magam is éreztem, hogy olyan sok kérdés van, hogy át kell lépnünk a kereteket. Így inkább azt beszéltük meg, hogy a kérdések nyomán megfogalmazódó gondolatait-élményeit, ő maga jegyzi le. Ennek az első része kerül most az olvasó elé. (Vancsai József)

Cellödömölkön születtem, de a hozzá közeli Vönöckön nőttem fel. A szülői ház meleg fészek volt és én a falusi gyerekek ingergazdag életét éltem. Ingergazdag, mert szabad élet volt. Sosem kértem a szüleimet, nagyszüleimet, mondván: „Játszál velem!” Ott voltak a szomszéd gyerekek, minden nap találkoztunk szinte, és magunk találtuk ki, hogy éppen mit fogunk csinálni. Sokszor jártunk erdőn-mezőn. Tavasszal néztük a vetésben ugrándozó mezei nyulakat. Kúszva közelítettük meg őket, amennyire csak megengedték. Nyáron fára másztunk, békákat, csigákat gyűjtöttünk és zsebre tettük őket. Csodáltuk a kecsesen futó őzeket. Ősszel a szálló ökörmályát néztük a réten hanyatt fekvé. Csodáltuk, ahogy a fűszálak végére tapadva mindet fényesen, egyirányba lobogtatja a szél a sárga napfényben, a bizarrul sötétkéék ég alatt.

A szüleink nem is tudták, hogy éppen merre vagyunk. Csak azt, hogy valahol játszunk a többi gyerekekkel. Mégis, ott voltak a közelemben és én nézhettem, amit éppen csinálnak, bele is segíthettem, közben pedig beszélgettünk. A szinte mindig kötényes apai nagyapám nyáridőben a földet művelte, egyik fia kihajtotta a legelőre a tehenet és egész nap őrizte. Ha a nap hanyatlóban volt már, a tehen magától elindult hazafelé. Megitatták, istállóba kötötték, megfejték. A nagypapa télen fűzavesszőből kosarat font, nagyanyám „kukorica fosztásból” lábtörölt, de ha kellett szatyrot is tudott. A karácsonyi ajándék tőlük egy gondosan kiválasztott, csodálatosan fényesre törölt, bordón-lángoló piros alma volt. Hibátlan! A templomban minden vasárnap ott voltak. Őt gyerkőcöt neveltek.

Az anyai nagyszülőket nem ismertem. Édesanyám kamasz korában árva lett. Rámaradt a kisöccsének a felnevelése. Bár kitűnő tanuló volt, emiatt nem tanulhatott tovább. Édesapám gépszereelő volt, de még inkább ezermester, mindent meg tudott teremteni, ami kellett. Anyám előbb boltos, majd üzletvezető volt. Nagy felelősséggel, mert tőle függött, hogy jut-e kenyér minden nap, mindenkinek a faluban, de úgy ám, hogy ne maradjon meg egy sem, mert az veszteség. A szeretettel a szülői szigor együtt járt. De mikor kamasz lettem, közösen sétáltunk este az utcán és nagyokat beszélgettünk. Életre szóló feltarisznyálás volt nekem. Ez volt az útra indító hamuban sült pogácsa.

A szocializmusba beleszóltam, azt sem tudtam, hogy létezik más. Nem nagyon beszélgettünk otthon politikáról. Előttém biztosan nem. A hitoktatásra minden évben be voltam íratva, annak ellenére is, hogy apámat megfenyegették, elbocsátják az állásából, ha én hitanos leszek. Mégis ottmaradtam minden évben néhai Kiss Gyula „tisztelendő bácsi” hittanos csoportjában. Emlékszem, hogy a családjában mindig nagy tisztelete volt egyházunk vezetésének. Mivel nem voltam „papgyerek”, sosem hallottam rosszat róluk otthon. Sokszor gondoltam arra, hogy milyen jó, hogy én evangélikus vagyok, és ha mindenki más lenne, én lennék az utolsó evangélikus, akkor is az maradnék. Összekapcsolódott bennem a felekezeti tudata a nyitottsággal, a gondolkodás szabadságával, a tisztasággal és a világossággal. Egyszer édesanyám kérdésemre azt válaszolta, hogy azért álmodtam

rosszat, mert nem imádkozom rendszeresen. Megkérdeztem: Hogy imádkozzak? Azt felelte, hogy az imádságot nem jó elhadarni, hanem odafigyelve kell mondani. Odafigyelve? Ho-

va?! Onnantól mindig arra a kis rajzra koncentráltam imádkozás közben, ami a hittankönyvünkben volt. Az volt alá írva: „Gyermekeket áld meg Jézus.”

Mikor apám otthagya a termelő szövetkezet mezőgazdasági gépszereelő műhelyét (a „munkás osztályt”), magán vállalkozó lett, a falugyűlésen úgy nevezték: „Kispolgári csökevény”. De én sosem tudtam, hogy mit jelent. De ahogy ugyan ezeknek az embereknek a munkájára volt szükségük, persze úgy, ahogy szokta (lehetőleg ingyen), akkor mély hódolattal szólították így: „Laci bácsi!”

Gimnáziumi tanulmányaimat Cellödömölkön végeztem, fizika szakos voltam. Viccnek tűnhet, de valóság, hogy a tekintetem az „ég felé fordult”, mert nagyon érdekelt a csillagászat. Amatőr csillagász lettem. Apámmal nagy, tükrös távcsövet készítettünk. Esténként úgy sétáltam, hogy karon kellett fognia anyukámnak, mert én a csillagokat, csillagképeket néztem. Így beszélgettünk. Mondták né-

ha: „Fiam, jobb lenne, ha a földet néznéd, mert majd elesel és belevered az orrod!”

A középiskolában faliújság felelős voltam, és egyszer olvastam egy csillagászati témájú könyvet, amiben az egyik cikket nagyon érdekesnek találtam. Egyik csillagász véleménye szerint, „ha a világegyetem végtelen, benne végtelen számú csillag van, akkor az éjszakai égboltnak ragyogó fényesnek kellene lennie. Hiszen minden pontján egy csillag ragyogna. De nincs így, tehát a világegyetem nem lehet végtelen.” Olyan érdekesnek találtam ezt a gondolatot, hogy hamarosan kint volt a folyosói faliújságon a gimiben. Éppen ott álltam a közelében egy tanóra közti szünetben, mikor arra járt az egyik tanárunk. Elolvasta a cikket és tőlem kérdezte, hogy ki tette ki ezt? Mondtam, hogy én. Már szaladt is fel a lépcsőkön, nem értettem miért. Pár perc múlva hívatott az igazgató és azt kérdezte tőlem, hogy honnan vettem ezt? (Nyilván nem tüntettem fel, hogy honnan származik az idézet.) Mondtam, hogy egy könyvben olvastam. Mi a címe? – kérdezte. A címe, a „Világegyetem gyermekei”. Másnapra be kellett hoznom a könyvet, hogy leellenőrizzék, honnan van nekem olyan könyvem, ami ilyen világnézeti elfogadhatatlan állításokat tartalmaz. Másnap ott volt a könyv, megnézték és már bele sem kellett olvasniuk, mert az elején ott volt: Kossuth kiadó. Tehát államilag már átvizsgálták. Így kaptam felmentést a rendszerellenesség vádjától kb. 15 évesen.

Folyt. köv.

Jánosa Attila
nyugalmozott lelkész

Mai gondolatok nagypéntekről az egyházi esztendő sodrában...

Nagypéntek különös kettősséget hordoz magában. Ha egyediségére, egyszeri és megismételhetetlen voltára, Krisztus keresztféjének magányos alakjára gondolunk, akkor összetéveszthetetlenül emelkedik ki ünnepeink sorából. Ha azonban a nagyböjti időszakot látjuk magunk előtt nagyhét eseményeivel, vagy akár a nagy-

sen. A maga súlyos, felrázó, megkerülhetetlen üzenetével, melyet az ilyenkor fekete lepelbe öltöztetett, s díszítetlen oltár csak tovább erősít.

De mi is történik nagypénteken? A hivatalos válasz talán sokak előtt ismert és tudott, Krisztus kereszthalálára emlékezünk, ezért a kérdés sokkal inkább az,

miért? Mert az a helyzet, hogy válogatóságok lettünk, egyre nagyobb hatással van ráink konzum világunk, bizonyos értelemben véve szorosabbá téve vagy éppen kitágítva határainkat. Jól mutatta ezt a változást Mel Gibson Passió című filmje, ahol már a trükkökkel bemutatott jelenetek is elfordították sokak tekintetét, pedig a helyzet az, hogy a naturalisztikus valóság Krisztus keresztre feszítésekor, teljesen valóságosan, mélységesen fájdalmasan és minden együttérzést nélkülöző módon történt meg. Így adva tartalmat, így teremtve meg mélységét Jézus azon korábbi mondatának, amit tanítványainak mondott János evangélista tudósításában: „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti pedig barátaim vagytok...”

Nos erről szól nagypéntek, amelyben természetesen benne van az ígéretként Mózes 1. könyvében felhangzó „protoevangélium”: „Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony között, a te utódod és az ő utódja között: ő a fejedet tapossa, te pedig a sarkát mardosod.”. Benne van a gecsemáné-kerti imádkozás és Júdás áruló csókja. Benne van Barrabás, aztán Pilátus kézmosása, a bűnök bocsánata, és benne van az elfogadás... De benne van ugyanígy a jézusi felkiáltás is: „Elvégeztetett!”. És a csend... A némaság, a szótlanság, a pillanat mozdulatlansága. Mert nagypéntek megállít, de nem csak azért, mert ott van még nagyszombat is, a poklokra való alászállás. Nem csak azért, mert a hangsúlyos pillanatok időt követelnek maguknak, és nem csak azért, hogy így éreztesse Húsvét ünnepének jelentőségét. De talán azért is, hogy megtanítson várni egy kicsit. Különösen egy olyan világban, ahol manapság nem divat a várakozás, mert nincs hozzá elég türelem és nincs elszánás. Pedig nagypéntek pontosan ezt és erről üzen nekünk, az isteni elszánásról mely a bűneset, a kezdetek óta jelen van és a krisztusi, Reményik szerinti megfogalmazásról: „Akarom: fontos ne legyenek magamnak.” Talán innen kellene közelednünk az ünnephez, ha meg akarjuk érteni, hogy mit is jelent, mit adott és mit is adhat nekünk Nagypéntek.

Csorba János
parókus lelkész

pénteket követő történésekre, Húsvét csodájára tekintünk, akkor azt a „beágyazódottságot” fedezhetjük fel, amit nagypéntek az egyházi esztendő sorában, az üdvtörténeti események között hivatott betölteni az esztendő történéseivel közö-

hogyan kerülhetünk közelebb ehhez a történéshöz. Sőt, manapság már inkább az a kérdés, hogy akarunk-e egyáltalán közelebb kerülni hozzá, vagy inkább a tisztas távolságot, a „hosszúhétvége” könnyedebb részét, megélését választ-

Jézus bemutatása a templomban

Lukács 2,21-40

1. Ki mondta Máriának, hogy a Jézus nevet adja gyermekének?

.....

2. Hol állt a templom?

.....

3. Ki volt az az idős ember, aki karjába vette a kis Jézust és megáldotta a szent családot?

.....

4. Ki volt az az idős prófétanő, aki jelen volt itt, majd hírül adta másoknak is, hogy megérkezett a Megváltó?

.....

A válaszok kezdőbetűit összeolvasva egy ritka női név lesz a megfejtés:

.....

GYERMEKEK KARÁCSONYA

a Nádorvárosi templomban

December 22-én, vasárnap, 11.15-kor

(A karácsonyi műsorhoz – vers, ének, hangszer – várjuk a szereplők jelentkezését a 20/4163-501-es számon.)

TÉLI KINCSKERESŐ GYERMEKNAP

Nádorvárosban az altemplomban

December 30-án, hétfőn, 8-16 óráig

Sok szeretettel várjuk a gyermekeket és a fiatalokat 3–17 éves korig a Biblia üzenetével, énekléssel, játékkal és barkácsolással. Érdeklődni, a részvételi szándékot jelezni az mhazyzs@gmail.com email címen lehet.

Életképek a 459. Győry Vilmos cserkészcsapat életéből

Az idei évben is számos érdekes programon vettünk részt, a cserkészek hármass fogadalmá jegyében, mely így hangzik: Isten, haza, embertárs.

Az embertárs jegyében nyár kivételével minden évszakban családios túrákat szervezünk, amelyek nagy népszerűségnek örvendenek, egy-egy ilyen kirándulás alkalmával 40-50 fő is velünk tart, a legkisebbektől akár a szépkorúakig. Nyáron, az egész év legizgalmasabb része, a no-

mád táborunk kerül megrendezésre. Idén Vasváron voltunk, ahová Szemerei János püspök úr is ellátogatott. A nyári tábor elmaradhatatlan alkalmá pedig a szabadtéri Istentisztelet. A nyár folyamán 2 cserkészünk Csehországban, egy nemzetközi táborban is részt vett, mégpedig a Középeurópai dzsemborin, ahol hazánkat képviselték. Ősszel családi napot tartottunk és kirándultunk a Gerecsében. Decemberben a hagyomá-

nyos programjaink következnek, süteménykészítés a Szeretetház lakóinak, Betlehemi Láng fogadása és szétosztása és a már évek óta elmaradhatatlan Bejgli-túra, amelyre idén december 27-én kerül majd sor. Erre az alkalomra is, illetve a rendszeres péntek délutáni őrsi foglalkozásokra is várjuk a fiatalokat 6 éves kortól.

Érdeklődni a csapatparancsnoknál, Pula Dánielnél lehet, a 06-20-770-3394-es telefonszámon.

Hit, remény, szeretet

*E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
Kigyulladt gyermek-homlokom.
Azóta hányszor éltem át ott
Lelkem zsenge tavasz-korát!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!*

(Reményik Sándor: Templom és iskola)

A lentebb olvasható interjúban arról olvashatnak, hogy a 2022/2023-ban végzett diákjaink eredménye alapján a 88. legjobb gimnázium vagyunk az országban. A 88. helyhez némi magyarázat... Miért is lehetünk elégedettek? A fent említett tanévben 891 gimnázium működött az országban, ahova megközelítőleg 195.000 diák járt. Ennek tükrében a gimnáziumok között a legjobb 100-ban lenni nagyon szép eredmény. Az eredmény rangját növeli, hogy a legjobb 100 gimnázium között csak 3 evangélikus iskola található.

A cím miként kapcsolódik az eredményhez... Tanáraink azzal a hittel fordulnak a diákjaink felé, hogy ők Isten ajándékai számunkra. Él a pedagógusokban a remény, hogy tudnak segíteni a rájuk bízott diákok felnőtté válásában. A segítség az a tudás és életvitel, amit nagy-nagy szeretettel adnak át.

Erről beszélgettünk Oberling Zsanetttel és Berta-Somogyi Tamással, a 2022/2023-ban végzett két osztály osztályfőnökével.

Reményik Sándor a templom és iskola kapcsolatáról ír a fent idézett versében. Ti hogyan látjátok ezt a mi iskolánkban?

Oberling Zsanett: A hétfő reggeli áhítatok, a havi osztály-istentiszteletek és a csendesnapok voltak azok az alkalmak, ahol a diákok közelebb kerülhettek Istenhez, egyházhoz, gyülekezethez. Sajnos azt tapasztaltam, hogy ahol a szülői háttér erre nem erősített rá, ott nekünk sokkal nehezebb dolgunk volt. Bízom benne, hogy a magot mindenhova elvetettük, és most a növekedést az Úr adja. Ennek eredményét talán majd akkor látjuk, amikor templom esküvőn kéri egykori diákjaink házasságukra Isten áldást, megkereszteltetik gyermeküket, és évek múlva kézen fogva hozzák vissza őket hozzánk, hogy ők is péterfy-s diákok legyenek.

Berta-Somogyi Tamás: Erről talán Zsanett tudna érdemben nyilatkozni. Szerintem az a fajta meghiúsított és belsőleges kapcsolat, amiről Reményik ír, mára már nem jellemző. A templom abból fakadóan, hogy az iskolánkban szinte közösségi térként van jelen a diákok életében, veszített a szakralitásából.

Kik voltak a kiemelkedő tanulók? Hol folytatták a gimnázium után?

Oberling Zsanett: Minden évben volt 10-11 kitűnő, 5-6 jeles rendű tanuló az osztályban.

Három diákom végzett Summa cum Laude kitüntetéssel: Pákozdi Áron, Lantos Boglárka, Szabó Virág. Áron az ELTE fizika szakán, Bogi az ELTE gazdálkodás menedzsment szakán, Virág az ELTE pszichológia szakán folytatta tanulmányait.

Berta-Somogyi Tamás: Az osztályból ötven nem tanult tovább az érettségi után. Volt, aki tudatosan döntött így, mert egy évet külföldön akart dolgozni és nyelvet tanulni. A többiek közül orvosi-, jogi karon, nemzetközi gazdálkodás, gyógyszerés, gépészmérnök szakirányon folytatták tanulmányait. Örömmel konstataáltam azt is, hogy volt, aki a tanári pályát választotta.

A 2022/2023-ban végzett tanulók megélték a Diákönkormányzat aktív szervező tevékenységét. Véleményetek szerint hogyan fért meg egymás mellett a tanulás és a diákélet?

Oberling Zsanett: Általában jól össze tudták hangolni. Szívesen részt vettek a diákönkormányzat által szervezett programokon. Ennek egyik oka, hogy a programok főszervezője osztályunk motorja, Pákozdi Áron volt.

Berta-Somogyi Tamás: Ebből nem volt semmi probléma. Eleve olyan diákok jelentkeztek DÖK képviselőnek, akik számára fontos volt, hogy a közösség érdekében is tudjanak tenni.

Milyen iskolán kívüli programjaitok voltak? Hogyan emlékeztek vissza ezekre?

Oberling Zsanett: 5-8. évfolyamon minden osztály-istentisztelet után együtt maradtunk. Játsszótéren játszottunk, beszélgettünk. A gyülekezeti teremben társasoztunk. Volt, hogy palacsintát sütöttünk. Ezek nagyon jó közösségépítő alkalmak voltak.

Részt vettünk egy alkalommal a Kisalföld által szervezett 7próba vetélkedőn, melyet meg is nyert az osztály.

Nagyon jól sikerültek az osztálykirándulások. 7-esként a két osztály együtt volt a Határtalanul program keretében Felvidéken, 12. év elején együtt voltunk Erdélyben.

Berta-Somogyi Tamás: A Covid-járvány alapvetően befolyásolta ezeket a programokat. Igazából 1 év ebből a szempontból teljesen kiesett. Közös bográcsozásokat, kerékpáros kirándulásokat, illetve a várva várt erdélyi kirándulást tudnám kiemelni, amire végül csak 12. osztály megkezdése előtt augusztus végén tudtunk elutazni.

Az iskolánkban megtapasztalt keresztény értékek miben segíthetik a végzett diákjainkat?

Oberling Zsanett: Bízom benne, hogy meg tudtuk mutatni diákjainknak, hogy soha nincsenek egyedül. Bármilyen nehézség is jön az életükbe, Istennel bárhol, bármikor megbeszélhetik. Ő mindig velük lesz. A Bibliát a kezükbe adtuk. Reménykedem benne, hogy most is forgatják, keresnek benne útmutatást, tanácsot, kapaszkodót, erősítőt. Az iskola tanárai életükkel példát mutattak nekik a kitartó munkára, a nehézségek megoldásának módjaira, eléjük állták a keresztény életet.

Berta-Somogyi Tamás: A templomépítő, iskolalapító ősök példája és hite ahogyan a 37. zsoltárban is olvasható: „Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti” vezérfonalat nyújthat számukra felnőtt életük minden napján.

Kolarovszki Zoltán
igazgató

„Szív örülj, higgy, remélj!”

(Evangélikus énekeskönyv 167.ének)

A Húsvét óta eltelt időről szóló beszámolómban mindeneke-lőtt a vizsgával lezárult demencia gondozó képzésről emlékeznek meg, amely igazgatónő vezetésével itt zajlott a Szeretetházban, és tíz helyi, négy másik intézményből való dolgozó vett részt rajta, bővítve eddigi ismereteit. Jelenleg három ápoló jár szociális gondozó-ápoló képzésre.

Az elmúlt időszakban két lakónk töltötte be 100. életévét, Ferenczy Sándorné Em-

ma néni, aki azóta az égi házába távozott, és Magyar Jánosné Erzsébet néni. Istentiszteleten, kis összejövetelen verssel, énekekkel köszöntöttük őket, társak, rokon, kedves ismerős hittestvér jelenlétében.

Tavasszal, egy sokak által szeretett (már szintén „eltávozott”) lakónk, Tibi bácsi két lánya örvendeztetett meg bennünket csodás virág „együttesekkel”. A beültetett virágcserepeket a bejárat közelében

és az udvaron helyezték el. Gondosan ápoltuk őket a nyári nagy melegben is, és ezt sok-sok virággal hálálták meg. Ezúton is köszönjük szépen!

Egyik lakónk, Nándi bácsi is nagyon szereti a növényeket, ahol lakik, arra az emeletre az erkélyre minden évben színesen, változatosan válogatja össze őket, és sokszor az ol-tárra is gondoskodik róluk.

A szokásos és kedvelt foglalkozásokon kívül papír tulipánt és másfajta papírvirágokat készítettünk lakóinkkal, és a kolléganőim által hozott növényekből levendula csokor kötés is volt.

Jó időben közös sétára indultunk, fagyiztunk, pihentünk az árnyas Bercsényi-ligetben, Radó-szigeten, megnéztük az eladó portékákat a Virágpiacon.

A Győrplusz TV rövid, pár perces filmet forgatott intézményünkben az idős gondozás témakörében, amelyet a Szenior Szalon című műsorban vetítettek le.

Közösségi szolgálat keretében több középiskolás diák segítette munkánkat, teljesség igénye nélkül: beszélgettek lakóinkkal, segítettek a kerekesszékeket eljuttatni a különféle programokra, közös sétán kísérték őket, felolvasásban is részt vettek, és egy különleges kérésnek is eleget tettek. Egyik gondozottunk betegsége miatt nem tudott korábban készíteni magának papír pillangót, és ketten nagy lelkesedéssel és kreativitással nekiláttak, majd elkészült a színes falidísz, ami a lakó szobájának falát díszíti azóta is. Nagy örömet szereztek vele.

Két egyetemi hallgató is nálunk töltötte gyakorlatát, egyikük szociális munkás szakra jár, másikuk a diakóniai képzésben vesz részt. Mindketten nagyon aktívak voltak, jó kapcsolatot alakítottak ki a gondozottakkal.

Júliusban ablakcsere kezdődött a Szeretetház Rába folyó felőli, régebbi épületében, amely még most is folyamatban van. Emiatt át kellett szervezni a programokat, sokszor a napi tevékenységeket is, nagyobb rendezvény nem volt.

Októberben egy pénteki délutánon kolléganőm szervezésében meglátogattuk a Zsinagógát. Aki még nem látta, megcsodálta a szépen felújított épületet. Egy rövid ismeretű után csendben ültünk, amikor váratlanul felcsendült Kati néni ajkáról egy Jézust dicsőítő ének...

Van világosságunk, fény gyúlt a sötétben – „eljött a mennyből. Emberré lett. Ő hoz a földre békességet.” /171. ének/ Van okunk mondani, énekelni, Karácsonyt ünnepelni:

„Szív örülj, higgy, remélj!”

Samu Jánosné
mentálhigiénés szakember

Forrás – Győri Evangélikus Hírlevél. Főszerkesztő: Vancsai József. Szerkesztőbizottság tagjai: Csorba János, Mesterházy Zsuzsanna, Vancsai József. Szerkesztő: Dobó Eszter | Nyomdai előkészítés: Konrád Sándor. Nyomtatta: Palatia Nyomda, Győr. A kiadvány ingyenes. Adományokat köszönettel elfogadunk.

Amennyiben a jövőben nem szeretné megkapni ingyenes kiadványunkat, kérjük írásban jelezze a gyor@lutheran.hu címen.

Ünnepi istentiszteleti rend

december- január	Öregtemplom			Nádorvárosi templom			Szabad- hegyi imaház	Gönyű	Bácsa	Börcs	Ötte- vény	Győr- szent- iván	Info
	8:30	10:00	egyéb	8:30	10:00	egyéb	16:00	8:30	15:00	8:30	8:30	15:00	
22.	V		CSJ*			VJ*	11:15 MZS		VJ			CSJ	11:15 NV Gyermek- kek karácsonya
24.	K			16:00 CSJ			16:00 MZS	14:30 MZS			16:00 VJ	15:00 VJ	Szenteste
25.	Sze		JA*			SZJ*		MZS*	SZJ*	CSJ*	CSJ*	MZS*	Karácsony 1./ ÖT TV-s
26.	Cs		VJ*			MZS*							Karácsony 2.
29.	V		CSJ*			VJ*							Karácsony utáni vasárnap
31.	K			17:00 CSJ			17:00 VJ	VJ					Óév
1.	Sze		SZJ*			MZS*					MZS	SZJ	Újév
5.	V	CSFZS	CSJ*			MZS*					CSJ		Újév ünnepe utáni vasárnap
6.	H		VJ				17:00 VJ						Vízkereszt

Jelölések: * = úrvacsorás istentiszt., SZ.J. = Szemerei János, J.A. = Jánosa Attila, CS.F.ZS. = Csorbáné Farkas Zsófia, CS.J. = Csorba János, M.ZS. = Mesterházy Zsuzsanna, V.J. = Vancsai József

A december 25-i 10 órakor kezdődő öregtemplomi ünnepi istentiszteletet a Magyar Televízió élőben közvetíti, ezért kérjük a Testvéreket, hogy időben, 9:45 óráig érkezzenek meg a templomba, és foglalják el helyüket!

Elérhetőségek, lelkeszi körzetek

Honlap: gyor.lutheran.hu • E-mail: gyor@lutheran.hu • Facebook: Győri Evangélikus Egyházközség

1. körzet:

CSORBA JÁNOS lelkesz
(06/20/824-6247)

Újváros, Sziget, Pinnyéd, Belváros,
Révfalu, Bácsa, Vámoszabadi,
Likócs

2. körzet:

VANCSAI JÓZSEF igazgatólelkesz
(06/20/824-2248)

9024 és a 9023 irányítószám, kivéve
a Fehérvári út, Szigethy Attila út és
a Szent Imre út által határolt rész;
Gönyű, Börcs, Abda, Öttevény

3. körzet:

MESTERHÁZY ZSUZSANNA lelkesz
(06/20/416-3501)

9028 és a 9023 irányítószám
a Fehérvári út, Szigethy Attila út
és a Szent Imre út által határolt
részen; Győrszentiván, Gyárvaros

Intézményeink:

Szeretetház lelkesze: VANCSAI JÓZSEF igazgatólelkesz (06/20/824-2248)
Iskolalelkeszek: CSORBÁNÉ FARKAS ZSÓFIA lelkesz (06/20/824-8765);
CSORBA JÁNOS lelkesz (06/20/824-6247)

Egyházfenntartási hozzájárulásait, melynek
a presbitérium által ajánlott összege
12.000 Ft/fő/év, a Győri Evangélikus Egyházközség
CIB Bank 10700031-25055203-51100005
számlaszámán utalással is befizethetik.

Kérjük a kedves gyülekezeti tagokat, hogy egyházközségi ügyek (esküvő, keresztlő, temetés) intézésekor keressék a lakóhelyük szerint illetékes lelkeszt!

Öregtemplomi Központi Lelkeszi Hivatal

Hivatali idő: H–K–Sze–Cs–P: 8:00–14:00 Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. Mobil: 20/824-8101

**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK MINDEN GYÜLEKEZETI TAGUNKNAK!**